

и у счетоводителитѣ при градскитѣ и селскитѣ общински управления.

„София, 20-й априлий 1906 година.

„Бюро на Комитета „Царь-Освободитель Александръ II-й“ :

Прѣдседатель : Ст. Заимовъ

Подпрѣдседатель : Хр. Г. Поповъ

Счетоводитель : А. Людскановъ

Дѣловодитель : Инж. С. Сарафовъ.“

И дѣйствиетелно, вслѣдствие този позивъ въ едно твърдѣ непродължително врѣме организирали се повече отъ 500 клонове, които съ своята помощъ се турили въ услуга на комитета „Царь-Освободитель“.

Първата лепта за нуждитѣ на комитета въ мисията му е била поднесена отъ столичното общинско управление ; комитетътъ първоначално счелъ за цѣлесъобразно да отпрати къмъ народното прѣдставителство писменна молба, за да даде то първия знакъ на съдѣйствие и улесни одѣлотворението на задачитѣ му съ отпускане на една държавна помощъ отъ 300 хиляди лева за постройката на паметника Царь-Освободитель и инвалидния домъ за поборницитѣ-опълченци.

Народното прѣдставителство, дълбоко съзнавайки дължимата данъ на народна признателность къмъ паметътъ на Царя-Освободителя, единодушно е прѣдвидѣло искания кредитъ отъ комитета. Въ сжщото XXXIV-то заседание, държано на 4-й декемврий 1899 година народното прѣдставителство постановило въ състава на комитета „Царь-Освободитель“ да участвуватъ и трима народни прѣдставители, като делегати на Народното Събрание, министрътъ